

καθ' ἔκαστην παρασκευὴν μετὰ τὸ λυχνικόν, εἰ μή τις ἕορτὴ κωλύει, φαλλέτωσαν κανόνα νεκρῶσιμον αἱ μοναχαὶ ποιοῦσαι καὶ παραστάσιμον, καὶ ἐκτενῆς δέησις γινέσθω ὑπὲρ τῶν προσπελθουσῶν πασῶν. ἐν μέντοι τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπόκρεω καὶ τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγου καὶ τῷ σαββάτῳ τῆς πεντεκοστῆς γινέσθω καὶ ὑπὲρ τῶν μοναχουσῶν καθ' ἓν ὅντα τῶν προσπελθουσῶν μία καὶ μημονευέσθωσαν καὶ αὐταῖ. ὠσεύτως καὶ ἐν τοῖς μημοσύνοις ἔκαστης γινέσθω ὑπὲρ αὐτῆς λειτουργία καὶ προσφορά, διεῖλουσι δὲ λαμβάνειν αἱ μοναχαὶ ἐν τε τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπόκρεω καὶ τῷ σαββάτῳ τῆς πεντεκοστῆς ἀνὰ προσφορὰν μίαν εἰς μημόσυνον τῶν γινέσθων καὶ συγγενῶν, μετὰ δὲ τὸ προσκομισθῆναι συνάγεσθαι πάλιν παρὰ τῆς πυλιώρεω καὶ διδοσθαι ἐν τῷ πυλῶντι.

Κεφ. οα'. Περὶ διαφόρων μημοσύνων ὁ φειλόντων ἐτησίως τελεῖσθαι. Ἀρκούντως τίδη, περὶ τῶν τῆς μονῆς διαταξάμενοι, νῦν καὶ περὶ τῶν κεκομημένων γινέσθω τίμων καὶ ἀδελφῶν κατὰ σάρκα καὶ παῖδων καὶ τῶν κοιμηθησομένων διαταπεύμεν καὶ διατασσόμενα· πάντων γάρ τὰ μημόσυνα τῶν κάτωθεν ἥητῶν ἀναταττομένων κατὰ τοὺς καιροὺς καὶ τὰς τίμερας τὰς ἐγγραφείσας τοιούτοτρόπως τελεισθήσονται. βουλόμεθα γίνεσθαι παννυχίδα νεκρώσιμον μετὰ καὶ παραστασίμου καὶ διωταχίαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς συνήθους διψιλεστέραν, προσάγεσθαι τε καὶ ἐν τῇ λειτουργίᾳ προσφορὰν ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος καὶ κόλυβα γίνεσθαι καὶ μημονεύεσθαι αὐτὸν ἐν ταῖς ἐκτενέσι δεήσεσι κατά τε τὴν παννυχίδα καὶ τὸ ὅρθρον καὶ τὴν λειτουργίαν καὶ τὸ ἑσπερινὸν καὶ ταῖς μοναχαῖς δὲ μὴ τὴν συνήθη παρατίθεσθαι τράπεζαν, ἀλλ' ὁψωνίζειν καὶ διαιτᾶσθαι, καθὼ καὶ ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἔορταῖς προετυπώσαμεν γίνεσθαι, καθ' οἶου ἀν τύχῃ καιρὸν τὴν τελετῆσαντος μητίμη. πλὴν εἰ μὲν ἐν τετράδι τῶν λοιπῶν τίμερῶν τῇ παρασκευῇ συνδράμοι τὸ μημόσυνον, διστρακοδέρμοις καὶ μόνοις ἔστιασθήσονται ὅνευ τῶν μημοσύνων τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου βασιλέως· ἐν γάρ τοῖς μημοσύνοις τούτου, καὶ ἐν τετράδι συνέρχομοιεν καὶ παρασκευῇ, καὶ ἰγήθες ὁψωνίζεσθήσονται φιλοτίμως ταῖς μοναχαῖς εἰς ἔστιασιν· γρὴ γάρ τὸν ἐξαίρετον ἐν ἀνθρώποις καὶ τὸ μημόσυνον ἐξαίρετον ἀποχέρεσθαι. ἐν δὲ ταῖς λιταῖς ἀπάσαις τίμεραις καὶ ἐπὶ τοῖς τῶν λοιπῶν συγγενῶν τίμων μημοσύνοις ἰγήθυνοφαργήσονται. εἰ δέ ἐν τισιν τῶν τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς τίμερῶν μημόσυνον τινος ἀπαντήσειεν, ἐν μόνῃ τῇ ἑσπέρᾳ τῆς παρασκευῆς ἐκείνης τῆς ἐβδομάδος, καθ' ἣν φθίζοι τὸ μημόσυνον, τὴν παννυχίδα ἐπιτελεσθήσεται, καὶ τῷ ἐπιέγντι σαββάτῳ αἱ μοναχαὶ δι' διστρακοδέρμων παρακληθήσονται. εἰ δέ τις καὶ ἰγήθες τὴν κορίζων αὐταῖς, καὶ τούτων ἔστιασθήσονται, τῶν ἄλλων δύο τεσσαρακοστῶν ἀνετον πᾶσαι τίμεραι ἐγκυρῶν εἰς τὸ ποιεῖν τὰ μημόσυνα. καὶ τὴν ἐν πυλώνι διέ-

ζοσιν κατὰ τὴν ἡμέραν ἔχεινην βουλόμεθα γίνεσθαι, καθὼν ἐν τῇ ἑκάστῃς ὄνομασίᾳ δηλωθῆσεται.

Τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ κρατίστου μου βασιλέως χωροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν ἐκδημήσῃ, καὶ γινέσθω ἡ φωταψία δαψιλής, καὶ εἰς τὰς μοναχάς διάχρισις, διδόσθω δὲ καὶ ἐν τῷ πυλῶνι ψωμία δέκα μοδίων, οἶνος μέτρα δκτὸν καὶ νουμμία νομισμάτων τραχέων δώδεκα. καὶ τὰ ἐμὰ δὲ μνημόσυνα, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν ἐκδημήσω τοῦ σώματος, τοιαῦτα βούλομαι γενέσθαι, εἴσα καὶ τοῦ κρατίστου μου βασιλέως ἀπαραλλάκτως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ περιποθήτου υἱοῦ τῆς βασιλείας μου τοῦ πορφυρογενῆτου καὶ βασιλέως χωροῦ Ἰωάννου, καθ' ἥν ἡμέραν ἐκδημήσῃ, καὶ γινέσθω ἡ φωταψία δαψιλής καὶ διάχρισις εἰς τὰς μοναχάς, διδόσθω δὲ καὶ ἐν τῷ πυλῶνι ψωμία μοδίων πέντε καὶ νουμμία νομισμάτων τραχέων ἕξ. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου νύμφης τῆς βασιλείας μου καὶ δεσποίνης χωρᾶς Εἰρήνης, τῆς συζύγου αὐτοῦ, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν ἐκδημήσῃ, καὶ γινέσθω φωταψία δαψιλής καὶ διάχρισις εἰς τὰς μοναχάς. διδόσθω δὲ καὶ ἐν τῷ πυλῶνι ψωμία μοδίων πέντε καὶ νουμμία νομισμάτων τραχέων ἕξ. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ περιποθήτου υἱοῦ τῆς βασιλείας μου τοῦ πορφυρογενῆτου καὶ σεβαστοκράτορος, χωροῦ Ἀνδρογίου, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν ἐκδημήσῃ, ὁμοίως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τῆς βασιλείας μου, χωροῦ Νικηφόρου τοῦ καίσαρος, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν ἐκδημήσῃ, ὁμοίως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τῆς βασιλείας μου, χωροῦ Ισακίου τοῦ πορφυρογενῆτου καὶ καίσαρος, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν ἐκδημήσῃ, ὁμοίως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τῆς βασιλείας μου, τοῦ πανσεβάστου ὑπερτάτου χωροῦ Κωνσταντίνου, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν ἐκδημήσῃ, τὰ μὲν λοιπὰ ὁμοίως, τὸ δὲ ψωμίον μοδίων τριῶν καὶ νουμμία τραχέων νομισμάτων τριῶν. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου ἐγγόνης τῆς βασιλείας μου, Εἰρήνης τῆς Δουκαίνης, τῆς θυγατρὸς τῆς πορφυρογενῆτου καὶ καίσαρίσσης, χωρᾶς Ἀννης, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν ἐκδημήσῃ. καὶ γινέσθω ἡ φωταψία δαψιλής καὶ διάχρισις εἰς τὰς μοναχάς, διδόσθω δὲ καὶ ἐν τῷ πυλῶνι ψωμία μοδίων τετσάρων καὶ νουμμία νομισμάτων τραχέων τετσάρων.¹⁾ τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου θυγατρὸς τῆς βασιλείας μου, τῆς πορφυρογενῆτου καὶ καίσαρίσσης, χωρᾶς Ἀννης, καθ' ἥν ἀν ἡμέραν

¹⁾ Haec extra ordinem suum scripta sunt, ut crucibus in msc. depictis indicari videtur: quia in ordine omissa erant, descripta sunt hoc in loco, qui vacans repertus est. M.

έκδημήσῃ, καὶ γινέσθω φωταφία δαψιλῆς καὶ διάχρισις εἰς τὰς μοναχάς, διδομένων ἐν τῷ πυλῶνι φωμία μοδίων πέντε καὶ νουμμία νομισμάτων τραχέων ἔξ. τελεσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου θυγατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ πορφυρογεννήτου, κυρᾶς Μαρίας, καθ' ἣν δὲν ἡμέραν ἔκδημήσῃ, δμοίως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου θυγατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ πορφυρογεννήτου, κυρᾶς Εὐδοκίας, καθ' ἣν δὲν ἡμέραν ἔκδημήσῃ, δμοίως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου θυγατρὸς τῆς βασιλείας μου, τῆς σεβαστοχρατορίσσης, κυρᾶς Εἰρήνης, καθ' ἣν δὲν ἡμέραν ἔκδημήσῃ, δμοίως, φωμία δὲ μοδίων τριῶν. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου θυγατρὸς τῆς βασιλείας μου, κυρᾶς Εἰρήνης τῆς καισαρίσσης, καθ' ἣν δὲν ἡμέραν ἔκδημήσῃ, δμοίως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου θυρατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ πορφυρογεννήτου, κυρᾶς Θεοδώρας, καθ' ἣν δὲν ἡμέραν ἔκδημήσῃ, δμοίως. μηνὶ δικτιωβρίῳ ιδὲ τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ μακαρίτου, ἀγίου αὐθέντου καὶ περιποθήτου πατρὸς τῆς βασιλείας μου, τοῦ πρωτοπροέδρου καὶ πρωτοβεστιαρίου καὶ μεγάλου δουκὸς τῶν σχολῶν τῆς Ἀνατολῆς, κυροῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Δούκα, τοῦ μετονομασθέντος τῷ ἀγίῳ καὶ ἀγγελικῷ μεγάλῳ ρχήματι κυροῦ Ἀντωνίου, καὶ διδόσθω ἐν τῷ πυλῶνι φωμία μοδίων πέντε καὶ νουμμία νομισμάτων τραχέων ἔξ, γινέσθω καὶ φωταφία δαψιλῆς καὶ διάχρισις εἰς τὰς μοναχάς. μηνὶ νοεμβρίῳ καὶ τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς ἡγιασμένης αὐθεντρίας καὶ μητρὸς τῆς βασιλείας μου, κυρᾶς Μαρίας, τῆς διὰ τοῦ ἀγίου καὶ ἀγγελικοῦ μεγάλου σχήματος μετονομασθείσης κυρᾶς Ξένης, δμοίως. μηνὶ ίουλίῳ ιβὲ τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ μακαρίτου κυροῦ Ἰωάννου, τοῦ περιποθήτου πενθεροῦ τῆς βασιλείας μου, δμοίως. μηνὶ νοεμβρίῳ αἱ τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς ἡγιασμένης μου δεσποίνης καὶ πενθερᾶς τῆς βασιλείας μου, δμοίως. μηνὶ ίαννουαρίῳ θ' τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου καὶ πρωτοστράτορος, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Δούκα, καὶ γινέσθω φωταφία δαψιλῆς καὶ διάχρισις εἰς τὰς μοναχάς. μηνὶ φεβρουαρίῳ καὶ τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου αὐταδέλφης τῆς βασιλείας μου, τῆς πανεντίμου, ἐντίμου κυρᾶς Θεοδώρας, τῆς διὰ τοῦ ἀγίου καὶ ἀγγελικοῦ μεγάλου σχήματος μετονομασθείσης κυρᾶς Εἰρήνης, καὶ γινέσθω δμοίως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τοῦ περιποθήτου αὐταδέλφου τῆς βασιλείας μου, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, τοῦ διὰ τοῦ ἀγίου καὶ ἀγγελικοῦ συμεγάλου σχήματος μετονομασθέντος κυροῦ Ἀντωνίου, καθ' ἣν δὲν ἡμέραν ἔκδημήσῃ, καὶ γινέσθω δμοίως. τελείσθωσαν τὰ μνημόσυνα τῆς περιποθήτου αὐταδέλφης τῆς βασιλείας μου, τῆς πανσεβάστου σεβαστῆς κυρᾶς Ἀννης τῆς Δουκαίνης, καθ' ἣν δὲν ἡμέραν ἔκδημήσῃ πρὸς κύριον, καὶ γινέσθω δμοίως. οἱ παιδεῖς ἡμῶν, ὅτε πρὸς κύριον ἔκδημήσουσιν, ἐγγραφήσονται ἐν τοῖς

τῶν προαπελθόντων διπτύχοις καὶ τὰ μνημόσυνα πάντων ἔσονται τελούμενα, καθὼς ἀνωτέρω προείρηται. εἰ δὲ ἵσως τινὲς αὐτῶν καὶ ἀφιερώσουσι τῇ μονῇ ή κινητὰ ἀξιόλογα ή ἀκίνητα, διφείλουσι τελεῖσθαι καὶ τὰ τούτων μνημόσυνα κατὰ τὴν ἐκείνων διάταξιν.

Κεφ. οβ'. Περὶ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι νιπτῆρος τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλη πέμπτη. Τῇ μέντοι ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ πέμπτῃ διφείλει γίνεσθαι παρὰ τῆς τιμιωτάτης καθηγουμένης δι νιπτῆρ ἐν τῷ τῆς ἐκκλησίας προνάῳ, ἐνθα εἰκόνισται καὶ δι τοῦ σωτῆρος νιπτῆρ κατὰ τὴν ἐμπεριεχομένην τῷ συναξαρίῳ ἀκολουθίαν καὶ τὸν ἐν αὐτῷ τύπον. καὶ τὸ θεῖον δὲ φώτισμα κατὰ τὴν παγκόσμιον τούτου ἑօρτην ἐν αὐτῷ αὐθις νάρθηκ;¹⁾ ἔσται τελούμενον, ἐν δὲ καὶ ἡ φιάλη ἴσταται τῶν χαλκῶν πολυχανδήλων ἐν αὐτῇ κρεμαμένων καὶ τὴν ἀναψιν δλόφωτον δεχομένων, καθὼς δὴ καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας πολυχάνδηλα ἀπτεσθαι τηνικαύτα διφείλουσι, μανουαλίων τε ἴσταμένων δύο ἐνθεν κάκεΐθεν τῆς φιάλης μετὰ λαμπτάδων.

Κεφ. ογ'. Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι μετασχηματισμοὺς ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς τῆς μονῆς. Ἐπεὶ δὲ ή περὶ ἐμὲ ἀνεξίκακος τοῦ θεοῦ φιλανθρωπία καὶ τοῦτο εὐδόκησε καὶ περιοῦσα εἰσέti ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ τὰς πάσας τοῦ μοναστηρίου οἰκοδομὰς ἀπήρτισα, μετασκευάσασα καὶ αὐτὸν τὸν ἐν τούτῳ θεῖον ναόν, προσεπισκευάσασα δὲ καὶ νάρθηκα περικαλλῆ καὶ ἔξωνάρθηκα²⁾ προσθεμένη διὰ καρικοῦλου καὶ τὸ μοναστήριον ἀπαν εἰς τὸ ἐμοὶ δοκοῦν σχῆμα καὶ τὴν κατάστασιν περιεστησάμην τοῦτο, θέλω καὶ βούλομαι, ἵνα, ὡς παρ' ἐμοῦ κατεσκευάσθησαν τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, οὕτω μένωσι καὶ ἀμεταποίηται διατηρῶνται καὶ ἀναλλοίωτα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου δὲ εἰς φθορὰν συνελαθῶσι τινα, εἴτε μικράν, εἴτε καὶ μείζονα, εἴτε καὶ τιγι τῶν τυχηρῶν συμπτωμάτων μείωσιν πάθωσι, πάλιν εἰς τὸ αὐτὸν σὺν θεῷ ἐπανορθῶνται σχῆμα μελήσεως ἄνευ πάστης καὶ ἀναβολῆς, καὶ μηδέποτε κατά τινα τρόπον ἀλλοίωσιν δέξωνται, εἴτε κρείττονος καταστάσεως χάριν ή ἀλλης ὅποιασον αἰτίας· οὐ γάρ μετασκευασμόν τινα ἐν αὐτοῖς θέλω γενέσθαι, οὔτε μὴν τῆς νῦν καταστάσεως ἀλληγεν βελτίονα τούτων, ἀλλ' οὐδὲ πυλῶνα ἔτερον ή παραπόρτιον ή ἀπλῶς εἰσόδου χώραν τιγὰ πρὸς τὴν μονὴν ἀφ' ἔτέρου τόπου καὶνισθῆναι παρὰ τὴν σήμερον προστάξει τῆς βασιλείας μου γεγονούτων. ἐπεὶ δὲ καὶ δηπισθεν τοῦ κοιμητηρίου τῶν μοναζουσῶν ἥτουν τοῦ κοινοῦ κοιτωνίσκου αὐτῶν τοῖχον ἐγχόρηγον ή βασιλεία μου ψηφιδόμησε, τόπον ἀγαπαύσεως καὶ παρηγορίας αὐταῖς ἀφορίζουσα διὰ τούτου, οὐδὲ ἐν τῷ τοιούτῳ τοίχῳ βούλομαι δλῶς ἀνοιγῆναι πόρταν.

¹⁾ ἄρθηκι Μ.

²⁾ ἄρθηκα — ἔξωνάρθηκα Μ.

ποτὲ η καρακόρπιον, εἴτε θύραν τὴν οἰσιοῦν η θυρίδα, εἴτε τοξικήν, εἴτε μικρὸν ὄπην οἰσιοῦτιν, ἀλλὰ καν ποτε συμβῇ τῷ τοιούτῳ τοῖχῳ μείωσις, εἴτε σύμπτωμα τὸ οἰσιοῦν, πάλιν δι' ἐγχορῆγου ἐκανορθοῦσθαι τὸ καταπεπτωκός καὶ τὸ φθαρὲν εἰς τὸ πρώτην ταχέως ἐκανέρχεσθαι σχῆμα. δεῖ δὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν τὴν τιμιωτάτην καθηγουμένην ἔχειν εἴς τε τὴν τῆς δλητοῦ μονῆς περιποίησιν καὶ ἀνακαίνισιν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων βελτίωσιν καὶ φλοκαλίσιν καὶ τὴν ἀνακεράμωσιν, πρὸ δὲ πάντων καὶ ὑπὲρ πάντας εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν, καὶ μηδὲ τοῦ σμικροτάτου καταρροεῖν, ἀλλὰ καν ἄχρι ἕνδεις οὐδείς θεοῦ μείωσις γένηται, παρευθὺς τὴν τοῦ λείψαντος τόπου ἀνακληροῦν δι' ἑτέρου, τὴν δέ γε ἀνακεράμωσιν τοῦ ὅλου μυστηρίου μετὰ πάσης ἐπιμέλειας γίνεσθαι διορίζειν.

Κεφ. οδ'. Περὶ τοῦ ἀκατόπτευτον διαμένειν πάντη τὴν μονήν.
Καὶ τούτο μέντοι τῶν προστηγορευμένων τινὸς οὐκ ἔλαττον τῇ βασιλείᾳ μου ἔδοξεν, ἀλλὰ τῶν ἐς τὰ μᾶλιστα ἀναγκαίων καὶ οὐ τῆς τυχούσῃς ἐπισκέψεως καὶ φροντίδος ἀξιον· ἐπειδὴ γὰρ πάντη τε καὶ πανταχόθεν ἀκατόπτευτον τὸ τῶν μοναζουσῶν ἐνδιαιτήμα ἀπαν τὸ τῇ ἀστήσει αὐτῶν παρὰ τῆς βασιλείας μου ἀφωρισμένον διατηρεῖσθαι βουλομαι σὺν θεῷ εἰς τὸν ἀπαντα χρόνον· εἰ γὰρ καὶ ἀπρόδεδειται τῷ βουλομένῳ γοεῖν ὅρθιος ὅπο τῆς τῶν γραφέντων ἡδη περιλήψεως καὶ δυνάμεως, ὡς τὸ κατινοθῆναι κατοπτείαν ἐν τούτῳ τινὶ τῶν ἀβουλήτων πάνυ καὶ ἀποτετραμμένων ἔστι τῷ σκοτῷ τῆς βασιλείας μου, ἀλλὰ καὶ ἥρητῶς τε καὶ ἰδιαίστως δεῖν ὥρθην τῆς τοιαύτης ἐπ' αὐτῷ κανοτεμίας ἀπαγόρευσιν θέσθαι. ἀποτρέπει τοιγαροῦν η βασιλεία μου καὶ ἀποσοβεῖ εἰς τὸ παντελὲς διὰ τούτης μου τῆς περὶ αὐτοῦ ἐπισκέψεως τὸ ὄποιανδήτινα ἀποφίνη πρὸς τι τῶν ἐντὸς τῆς ἀπογενεμημένης τῇ τῶν μοναζουσῶν διαγωγῇ περιοχῆς γενέσθαι χρόνῳ ποτὲ η πρὸς τὴν αὐλὴν αὐτῶν, εἴτε τὴν ἐντὸς, εἴτε τὴν ἔξωθεν, η πρὸς τὸ περίβολον ὁθενδήκοτε, εἴτε τῶν δεσποτικῶν οἰκημάτων, εἴτε τῶν ἀλλων, εἴτε τῆς ἐκτὸς αὐλῆς τούτων, εἴτε τῆς ἐγδοτέρας, εἴτε γνώμη τῶν τῆς μονῆς ἀντιλαμβανομένων τινός, εἴτε καὶ ἄλλως πως καὶ οὐδέποτε ὅλως ἔξεσται τινὶ καὶ τὴν αὐτοῦ οἰκείαν, γλως εὐλογοφανῆς πως αὐτη, δεσκῆ, ἀποφίν τινα πρὸς τὰ τοῦ μυστηρίου καινίζειν η διὰ τῆς αἰτίας τινος καὶ ὑψώματος, η διὰ θύρας, εἴτε παραθυρίου, εἴτε θυρίδος, εἴτε μετρίας τινός ὅπης. ἀλλὰ καν τι τολμηθῆ τοιούτον παρά τινος, εἴτε καὶ ἐξ ἀπρόσπτου γένηται, παρευθὺ πρὸς ἀνάγκης τῇ τηγανῶτα τῆς μονῆς ἀντιλαμβανομένη ἔσται ἀμα τὸ τὴν ἔξ αὐτοῦ βλάστην διαγνωσθῆναι, εἰ καὶ ἐλαχίστη αὐτη ἔστι, χωρίς τινος διασκέψεως καὶ ὑποθέσεως τούτο περιαρέειν. ἀκατόπτευτον γὰρ παντάπασιν, ὡς δεδήλωται, προσώπῳ παντὶ τὴν ἐντὸς τοῦ οἰκείου σεμνείου διαγωγῆν τῷ τῇ Κεχαριτωμένῃ μου θεομήτορι ἀνατεθειμένων μοναζουσῶν διαμένειν η βασιλεία μου προμηθευμένη, εἴτε

τὰ περὶ τούτου κατασφαλίζεται. ἀλλ' οὖν ἐπὶ τῷ διαφέτη ἐγχορήγῳ τοίχῳ τῆς τε
ἔξω αὐλῆς καὶ τοῦ τῆς μονῆς περιβολίου οἰκήματά τινα ἡ προσκόλληθηναι ἢ
ἐποικοδομηθῆναι μετὰ τὴν τῆς βασιλείας μου ἐκ τοῦ παρόντος βίου μετάστασιν
ἢ ἄλλο τι νεουργηθῆναι: τὸ οἶνον ἐκκεχωρημένον ἔσται, παντάπασι δὲ μᾶλλον
κεκαλυμένον, ὃς καὶ τὸν τοιοῦτον τοῖχον ἐπὶ τοῦ σχῆματος τοῦ αὐτοῦ διαμένειν
τῆς βασιλείας μου βουλομένης καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς καταστάσεως, ἢν δὲ εὑρεθείη
τῇ ἡμέρᾳ τῆς πρὸς θεὸν αὐτῆς ἐκδημίας ἔχων, καὶ μηδὲ ὅποιανούν ἄλλοισιν
διεδήποτε δέξασθαι ἢ κατὰ προσθήκην ἢ κατὰ ὑφεστν.

Κεφ. οε'. Περὶ τοῦ μηδὲ φάλτας συγκαλεῖσθαι: ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' ἀβατον εἶναι καὶ τούτοις τὴν μονῆν. Ἀνδράσι δὲ τὴν πρὸς τὸ σεμνεῖον
τοῦτο εἰσελευστιν, ὃς δὴ δεδήλωται, παντοίως ἀπαγορεύουσα, οὐδὲ φάλτας ἐν
ἡμέρᾳ τυχὸν ἑορτῆς, εἴτε μνημοσύνων εἰσέρχεσθαι διλας βούλομαι ἐν τῇ κατ' αὐτὸ^ν
ἐκκλησίᾳ ποτέ, ἀλλ' αὐτάς καὶ τότε τυγχάνειν τὰς μοναζούσας μόνας ὑμνῳδούς
μετὰ καὶ τῶν τεταγμένων ἐν τῇ μονῇ εὐλαβῶν ιερέων. καὶ τὸ ἐπταπάκαδον δὲ
τὸ κατὰ τὸ σάββατον τῆς βασιλοφόρου ἀπαξ τοῦ ἐγιαυτοῦ εἰώθος τελεῖσθαι ἐν τῇ
κατὰ τὸ κοιμητήριον ἐκκλησίᾳ, εἴτουν ἐν τῷ ταφείῳ διορίζομαι γίνεσθαι καὶ τού-
του ἐκεῖσε τελεσιουργουμένου ἔνα τῶν ἐπτὰ ιερέων εἰσιέναι ἐν τῇ μονῇ καὶ τὴν
ἐπὶ τῇ τοῦ ἀγίου ἐλαίου χρίσει εὐχὴν ποιοῦντα ταῖς μοναζούσαις, καὶ τούτῳ
ταῦτας ἀλείφοντα παραχρῆμα ἔχειν· καὶ ταῖς λιταῖς δὲ ταῖς ἐν τῇ μονῇ κατὰ
τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν διφειλούσαις γίνεσθαι παρὰ τῶν μοναζουσῶν οὐ
μακρά τις ἔσται περίοδος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ναοῦ διὰ τοῦ προνάου καὶ τῆς ἐκεῖνην
πρὸς τὸ ἑταῖρος φερούστης ἕχει τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραμώμου ἡμῶν δεσποτίνης καὶ
θεομήτορος ἀπελεύσονται τῆς ἔκτος τοῦ κοινοῦ κοιτωνίσκου αὐτῶν μετὰ καὶ τῶν
τῆς μονῆς ιερέων, τὸ ἄγιον εὐαγγέλιον ἐπιφερομένων σὺν τῷ τιμίῳ σταυρῷ,
κακεῖσε ταύταις λήξει ἡ πρόοδος τῆς πρὸς τὰ πρόσω φορᾶς, τοῦ τε ιερέως ἐν-
ταῦθα τὴν ἐκτεγῇ ποιουμένου εὐχὴν ἐπαναπτρέψουσιν αὖθις πρὸς τὸν ναόν. ἐν
μέντοι τῇ τῆς μονῆς ἀγίᾳ ταύτῃ ἐκκλησίᾳ (προστεθῆναι: γάρ καὶ τοῦτο δεῖν μοι
ἐφάνη, ὃς δέον ἀποτραπήγωι, εἰ καὶ που ίσως τισὶν οὐ διοχεῖ ἀποτρόπαιον), ἐργο-
γείρου τινὸς ἐργασία μὴ προβανέτω, εἴτε ἐν ὑμνῳδίᾳ καὶ φῆ, εἴτε ἐν ἀναγρώσει,
εἴτε μὴν ἄλλοτέ ποτε.

Κεφ. ος'. Περὶ τοῦ πῶς τε καὶ ποῦ δεῖ θάπτεσθαι: τὰς ἀπὸ τῶν
παιῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἐγγόνων ἐν τῇ μονῇ αἴρουμένας ταφῆναι καὶ
πῶς τὰ τούτων γίνεσθαι μνημόσυνα. Εἴ ποτε δὲ ἄρα τις τῶν θυγατέρων
ἡμῶν ἢ καὶ τῶν ψυμφῶν, εἴτε καὶ τῶν ἐγγόνων, αἵς ἡ τῆς μονῆς ἐρερία ἀνατέ-
θειται καὶ ἡ τῶν πολυτελεστέρων οἰκημάτων γρῆσις, ἐν ταύτῃ τῇ μονῇ αἴρετίσχ:

τὸ ταφῆναι, (οὐκ ἀπεικός γάρ οὐδὲ περὶ τούτου διαλαβεῖν), τὸ μοναδικὸν μεταμφιασαμένη σχῆμα ἔξεσται τοῦτο αὐτῇ, ἀλλὰς δὲ οὐδαμῶς, καὶ τόπον ἔξειν ἐν τῷ ἔξωνάρθηκι¹⁾ εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ ἴδιου λειψάνου, τὸν οἰκεῖον τάφον κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ ποιουμένη. τὰ μνημόσυνα δὲ τῶν οὗτως ἐν ταύτῃ ταφησμένων καὶ αἱ ἐν τοῖς τάφοις αὐτῶν φωταφίαι τῶν μὲν μηδ' ὅτιον ἐν τῇ μονῇ αἱρετισαμένων ἀφιερώσαις ἔσονται γινόμενα, καθὼς ἡ βασιλεία μου διετάξατο, ἐφαπτούσῃς ἔκάστῳ τάφῳ καὶ κανδήλας ἀκοιμήτου μιᾶς, τῶν δὲ καὶ τι οὕκοθεν προσενέγκαι καὶ ἀφιερώσαι γνώμη καὶ προαιρέσει οἰκείᾳ ἀσπασαμένων, καθὼς ἐν αὐταις ἀπὸ τῶν παρ' αὐτῶν διδομένων τυπώσαιεν. εἰς προσθήκην δηλονότι τῶν διωρισμένων παρ' ἡμῶν. οὐκ ἔξεσται δέ τινι τῶν ἀπάντων, καὶ ἀρχῶν εἴη, καὶ ιδιώτης, καὶ ἡγουμένη, καὶ μοναχή, καὶ προσαγγιὴν μεγάλην καὶ δακτυλήν καὶ ἐπωφελή ποιούμενος τῇ μονῇ κατά τινα πρόφασιν μετάθεσίν τινος τῶν ἐν αὐτῇ τεθεισομένων λειψάνων βουλεύσασθαι, πολλοῦ γε εἰπεῖν διαπράξασθαι, ἡγουν ταφῆναι καὶ συντεθῆναι τούτοις δλῶς διαλογίσασθαι· πάνυ γάρ τοῦ τοιούτου βουλεύματός τε καὶ ἐνεργήματος πάντας ἀναγκαιτίζει ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρούσης αὐτῆς γραφῆς.

Κεφ. οζ'. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεγονότων βρεβίων καὶ τυπικῶν τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Κεχαριτωμένης καὶ δικού ἔκαστον διφεῖλες ἀποτεθῆναι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τρία τυπικὰ γεγόνασι σωματῶα παρ' ἡμῶν ἀπὸ βλαττῶν ἐνδεδυμένα καὶ τρία βρέβια σὺν τῷ παρόντι δηλονότι τυπικῷ καὶ τῷ βρεβίῳ τῶν τῇ μονῇ ἀφιερωθέντων, διορίζόμεθα τὰ μὲν δύο τούτων, ἡγουν τό τε τυπικὸν καὶ τὸ βρέβιον τῷ θείῳ καὶ ἀσύλῳ καὶ Ἱερῷ σκευοφυλακίῳ τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἀποτεθῆναι, δοπερ καὶ δικού καὶ τὰ τῆς ἀνδρώας μονῆς τοῦ Φιλανθρώπου, ἡγουν τό τε τυπικὸν καὶ τὸ βρέβιον, ὡς ἀνεξάλειπτα εἶναι εἰς τὸν αἰώνα τὸν ἀπαντα τὰ παρ' ἡμῶν ἐν τούτῳ περὶ τῆς μονῆς τοῦ Φιλανθρώπου διορίσθεντα καὶ τὰ ἀφορισθέντα αὐτῇ. ἔτερα δὲ δύο εἶναι παρὰ ταῖς κατὰ καιροὺς τῆς μονῆς ἀντιλαμβανομέναις, ὡς εἰδησιν ἔχειν ὥκριβη τῶν παρ' ἡμῶν ἐν τούτοις διωρισμένων, τὰ δ' ἄλλα δύο, τό τε τυπικὸν καὶ τὸ βρέβιον ἐναποκείσθαι ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τῆς μονῆς τῆς Κεχαριτωμένης. τὰ μέντοι ἔτερα δύο τεύχη, ὃν τὸ μὲν εἰς τυπικοῦ τάξιν γέγονε, τὸ δὲ ἔτερον εἰς βρεβίου, βαμβύκινα καὶ ἀμφότερα δύτα, εἰς καθημερινὴν χρῆσιν ἔσονται καὶ αὐτὰ τῇ μονῇ.

Κεφ. οη'. Παρακλητικὴ παραίνεσις πρὸς τὰς μοναχάς. "Εστω μὲν οὖν ταῦτα, δσα γε τῇ βασιλείᾳ μου βουλητά, εἴη δὲ εἰπεῖν καὶ τῷ θεῷ

¹⁾ ἔξωνάρθηκι Μ.

εὐαπόδεκτα καὶ τῇ ὑπεραγίᾳ μου θεοτόκῳ τῇ Κεχαριτωμένῃ καὶ τῇ ὠφελείᾳ
ὑμῶν οὐκ δλίγα λυσιτελοῦντα. ὑμῖν δὲ τὸ ἔνθις μελήσει φυλάξαι ἀπαράθρουστά
τε καὶ ἀπεριποίητα μέχρι παντός, λέγω δὴ τὸ ἀπαραλείπτως τὴν παραδοθεῖσαν
ὑμῖν ἀκολουθίαν ἐκτελεῖν ἐν πάσαις ταῖς συνάξεσι, τὸ φυλάττειν πίστιν καὶ τιμὴν
τὴν ἀρμόζουσαν ταῖς προεστώσαις ὑμῶν, τὸ ἀλλήλας ἀγαπᾶν καὶ σπουδάζειν
ἐκάστην ἐκάστης προέχειν ἐν μετριοφροσύνῃ, συμπονεῖν δὲ πάσας ἀλλήλαις ἐν
πᾶσιν, ὡς ἕνος μέλη σώματος, καὶ τὰ ἀλλήλων ἀναπληροῦν ὑστερήματα, μὴ πρὸς
ἕρις δρμᾶν, μὴ πρὸς φιλίας ἀπρεπεῖς καὶ παρασυνάξεις καὶ σχίσματα; ἀπέχεσθαι
πρωτοκαθεδρίας καὶ τῶν κοσμικῶν τροπιμήσεων, πρὸς δὲ μόνον δρᾶν, τὸ ἐνα-
ρέτως ζῆν δηλονότι καὶ πολιτεύεσθαι καὶ μηδὲν ἄλλο, εἰ δυνατόν, ἀναπνεῖν τὴν
λόγον σωτήριον καὶ πᾶν τὸ εἰς οἰκοδομὴν πυγχάνον φυχῆς καὶ ὠφέλειαν. πρὸς
τούτοις ἐξορίζειν ἀφ' ὑμῶν πάντων τῶν κοκκῶν τὴν πηγήν, τὴν φιλοχρηματίαν
λέγω, καὶ τὸ παρακερδαίνειν ἀπὸ τῆς μονῆς τῇ ἑτέρου τοῦ οἰουδήτινος τρόπου
καὶ ἀποτιθέναι καὶ θησαυρίζειν ἄχρι καὶ τοῦ τυχόντος, ἐν ᾧ μὴ εὐδόκησεν τὴν
προεστῶσα, μήτε ὁ δοθεὶς ὑμῖν κανὼν συνεχώρησεν, οὐ μὴν ἄλλ' οὐδὲ ἐξ ἀμελείας
τὴν τίνος ἑτέρας καταφρονήσεως ἐσῆν τι τῶν τῆς μονῆς παραπόλλυσθαι· Τίσον γάρ
καὶ τοῦτο τῷ προτέρῳ, καν τι διαφέρειν δοκῇ, καὶ τῆς Ἱσῆς ἐνοχῆς παρὰ τῷ θεῷ
πρόξενον, τὴν παρρησίαν, δοτῇ δύναμις, ἐκκοπτέον, καὶ ἵνα συνελῶν εἶπα, πᾶν
δ μὴ εἴη πρὸς σωτηρίαν, ἐκδιωκτέον. μὴ οὖν, ὡς τιμιώταταί μου μητέρες, μηδαμῶς
τὰ βλάπτοντα προτιμήσωμεν, τὰ δὲ σώζοντα παραδράμωμεν· οὐδὲ γάρ τι τῶν
παραδοθέντων ὑμῖν ἀδύνατον τὴν δυσκαθόρθωτον. εἰ δὲ καὶ τι τούτων ίσως τοιοῦτον
νομίζοιτο, ἄλλ' ἀγωνισώμεθα, ἄλλ' ὑπομείνωμεν, ἄλλὰ καρτερήσωμεν, φέρωμεν
γενναίως, βιαζώμεθα μικρὸν ἔαυτάς· οὐ γάρ ἀνέσεως ἔνεκα καὶ τρυφῆς τὸν πόλιον
κατελίπετε, ἄλλὰ σπουδῆς καὶ ἀγώνος τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς τὸ τυχεῖν τῶν ἐπ-
αγγελίας ἀγαθῶν. βιασώμεθα οὖν ἔαυτάς, βιασώμεθα· „βιαστῇ γάρ ἐστιν τῇ βασι-
λείᾳ τῶν οὐρανῶν καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.“ οὐδεὶς ἀμελῶν ἔστησε φρόνταιον,
οὐδεὶς ὑπνώττων καὶ δνειρώττων τὸν ἔαυτοῦ πολέμιον ἐτροκώσατο. ἀπείλησεν εἰσὶν
οἱ στέφανοι καὶ τὰ τρόπαια, τῶν κοπιώντων, τῶν ἀγωνιζομένων, τῶν ὑπαρμενόντων
τὰ ἐκ τῶν ἀγώνων πονήματα. „διὰ πολλῶν θλίψεων, φῆστιν δὲ κύριος, δεῖ τῆς
εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.“ τοίνυν παραπολέσσας ὑμᾶς „δέξας
πορεύθητε τῆς κλήσεως ὑμῶν· παραστήσατε τὰ σώματα ὑμῶν δῆμον τῷ καιρῷ·
ἀγαπᾶτε ἀλλήλας, κακῶς τρέχετε τὸν προθείμενον ὑμῖν ἀγῶνα.“ δοσα καλέ,
δοσα θεοφιλή, ταῦτα λογίζεσθε, δὲ ἡκούσατε καὶ ἐμάθετε, τοῦτα ποιεῖν μὴ ἀπο-
σχησθε, μητέρες διγιαῖ, δὲ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστί, μνημονεύετε τῶν φρυγῶν
ὑμῶν. ἄλλὰ γάρ ἐπιλαβέσθαι ἔσται ἐμαυτῆς τοιαῦτα διανοηθεῖσα ὑμῖν, εἰτι

ἀπόστολος τυρχάνουσας κακίας ἀνάπλεως καὶ πρὸς τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς καταφροτήτων απογένεσται διακεψένη. διό τοι τούτο περιπαθῶς τὴν ὑμῶν παρακαλῶ ἀδελφότητα, μηδέποτε τῶν ἡμετέρων ἐπιλαβόθαι φυχῶν, ἀλλὰ διηγεῖται ἐν ταῖς ὑμῖν¹⁾ περιφέρεν εὐχαῖς τοὺς οὐρανούς τε καὶ γῆς ἀναξίους ἡμᾶς, ἐννοούμενας, εἰς τὸ ἄλλο, τὴν τε πόλλην καὶ ζέουσαν ὑμῶν προθυμίαν καὶ ἐπιτεταμένην επιθύμην εἰς τὸ σωτήρασθαι τε τὸ θερὸν ὑμῶν φροντιστήριον καὶ τὴν ὑμῶν συγκεντέοντας ἀδελφότητας καὶ τὰς εἰς αὐματοκήρην αὐτόρους καὶ φυχικήν ὕφελειαν αὐτῆς προγραμματίζοντας. δε' οὐδὲν ἄλλο πάντας οὐ τὸ καὶ τῶν ἴδιων ἐπιμελεῖσθαι φυχῶν καὶ τῆς ὑμῶν ἀδελφότητος διηγεῖται, οὐ μηδέποτε ἐπιλαβούσθε, ἀλλ' εἰ καὶ τῷ σώματι ἀκίμεν, τῷ πνεύματι παρείγαι λογίζοισθε καὶ ἡμᾶς τοῖς ὑμῶν τε προστάτευτοι εστοί καὶ λίαν οὐκέτις καὶ μετὰ θερμῶν τῶν διατρύων τὴν ὑμῶν ὅμιτρας δισσωτεῖν περὶ τοῦ καὶ ἡμῶν ὑπερεύγεοθαι τῶν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἀπορρίπτειν. Θεῷ καὶ περὶ τούτο πλείονος τῆς παρ' αὐτοῦ διὰ τῆς ὑμῶν ἀγίας φύγης διεργάτην χρηστότητας τῆς γοῦν ὑμῶν εὐτελείας προσευχόμεναι μὴ ἐπιλαβούσθε. ὁ θέος τῆς εἰρήνης δὲ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν διὰ τὴν πολλὴν φύσου καὶ ἀριστού ἀγαθότητα καταρτίσαι ὑμᾶς καὶ στηρίξαι εἰς τὸ φύγων αὐτοῦ θελήμα διὰ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ ωρίου καὶ σωτῆρος ὑμῶν Χριστοῦ καὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοκοινοῦ πνεύματος ταῖς τῆς Κεχαριτωμένης ὑμῶν θεοτόκου πρεσβείαις. ἀμήν τ.

† Βίρηνη, ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ κιστὴ βασίλισσα Ρωμαίων, ἡ Δούκισσα²⁾ τ.

Κεφ. οθ'. Περὶ τῶν ἐν τῇ μονῇ νεουργηθέντων παρὰ τῆς βασιλείας μου πολυτελεστέρων οἰκημάτων. Ἀναγκαῖον δὲ καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ μονῇ τῆς Κεχαριτωμένης θεομήτρας νεουργηθέντων παρὰ τῆς βασιλείας μου πολυτελεστέρων οἰκημάτων τὰ εἰκότα διαλαβεῖν· περὶ γὰρ τὴν σεβασμίαν ταύτην μονὴν καὶ οἰκημάτα λαμπρότερα οἰκοδομήσασα η̄ βασιλεία μου ἐκτὸς τῶν τῇ μονῇ ἀναγκαῖων καὶ τὴν χρέων τῶν μοναχουσῶν ἐν δικαστιν ἀκοτληρούντων πρὸς πατεργαγήην ίδειν, τέβαλλετο μὲν ἔχειν ταῦτα τὴν μακαρίτιδα μου πορφυρογέννητον, μοναχὸν ωρὸν Εὐδοκίαν, καὶ χράσθαι τούτοις εἰς οἰκεῖαν καταμονὴν καὶ ἀνάπτωσιν. ἀλλ' ἵνατε ἔχειν προσαναρπασθεῖσα τῶν ἐλπίδων μου πρὸς τὰς αἰωνίους μετέβη σκηνὰς καὶ τὴν ἀναγκαῖον τὸ διορίσασθαι τὴν βασιλείαν μου καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ

¹⁾ αὐτῶν Μ. ²⁾ Haec manu propria imperatricis descripta sunt rubris characteribus, quorum delineationem vide in tabula in Montfauconii Palaeographia graeca p. 301. Capita quae sequuntur, non modico clapeo tempore diversa manu exarata sunt. M.

δοκούν αὐτῇ, τοῦτο δὴ καὶ ποιῶ καὶ διορίζομαι, ἵνα μετὰ τὴν ἐμὴν τοῦ τῆδε
βίου μετάστασιν κατέχῃ καὶ νέμηται ἡ ποθεινοτάτη, μου πορφυρογέννητος καὶ
καισάρισσα, χωρὶς Ἀννα, ἕως ὅτε ζήῃ, κατὰ τὸ ἀκάλυπτον οὐ μόνον τὰ πάντα
κελλία αὐτῆς, ἐν οἷς καὶ ζώσῃς ἐμοῦ τὴν καταμονὴν ἐποιεῖτο, ἀλλὰ δὴ καὶ
πάντα τὰ ἐν τῇ Κεχαριτωμένῃ οἰκήματα, δισε δηλονότι εἰς γρῆσιν ὑπῆρχον τῆς
βασιλείας μου καὶ τῶν παιδῶν καὶ τῶν ὑποχειρίων ἥμῶν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν,
σὺν τῇ ἔξω αὐλῇ τῇ καθ' εὐθεῖαν κεψένη τῆς ἐντὸς αὐλῆς τῶν πολυτελεστέρων
οἰκημάτων· περὶ γάρ τῆς ἀλλῆς αὐλῆς, ἢ ἀμπελῶν ποτε γρηματίζουσα εἰς αὐλὴν
μετημείθη, κρατήσει ἡ περὶ αὐτῆς παρ' ἐμοῦ γενησομένη διεδήποτε ἔγγραφος
πρόσταξις. ἔτι γε μὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Δημητρίου σὺν τοῖς δυοῖς
λουτροῖς καὶ τῇ τρίτῃ μερίδι τοῦ εἰσαγομένου ἐν τοῖς τῆς μονῆς βρυτοῦ ὄδατος,
καθὼς δηλονότι παρ' ἐμοῦ κατέχονται, δρεῖλουσα πᾶσαν ἔχειν ἀδειαν καὶ ἐκ
καινῆς ἔτερα οἰκήματα ἀνεγείρειν, οἷα βούλεται, καὶ τὰ ὄντα, τά τε δεσποτικὰ
καὶ τὰ ἄλλα ἀλλοιούν, ὡς ἂν αἴρηται, καὶ μεταποιεῖν, εἰς δὲ θέλει σχῆμα, τοῦτο
μόνον παραφύλαττουσα, τὸ μήτε βάρος νέον οἰονδήποτε ἐπιθεῖναι τῷ διαιρέτῃ τούχῳ
ἀμφοτέρων τῶν μονῶν, τοῦ τε Φιλανθρώπου δηλαδὴ καὶ τῆς Κεχαριτωμένης,
μήτε τὴν κατοπτεῖαν ἔχειν κατ' αὐτῶν. μετὰ δὲ παρέλευσιν αὐτῆς ἵνα ἔχῃ τὴν
χρῆσιν καὶ κατοχὴν καὶ νομὴν τῶν ἀναγεγραμμένων πάντων ἀκινήτων καὶ λοιπῶν
δικαίων ἡ ποθεινοτάτη μου ἔγγρον, χωρὶς Εἰρήνης ἡ Δούκαινα, ἡ Θυγάτηρ τῆς
χωρᾶς Ἀννης, κατὰ τὸ ἀδιάστικτον καὶ ἀνυπεξαίρετον, μόνων καταλυθῆναι δρει-
λόντων μετὰ τὴν τοῦ τῆδε βίου μετάστασιν τῆς πορφυρογέννητου, χωρᾶς Ἀννης,
τῶν ἀπηωρημένων οἰκημάτων ἔξωθεν τοῦ διαιρέτου τούχου καὶ ἀποβλεπόντων πρὸς
τὸν κῆπον τῆς τοῦ Φιλανθρώπου μονῆς, ἐν οἷς δηλονότι σήμερον καταμένει ἡ
δηλωθεῖσα πορφυρογέννητος, δρεῖλοντος τοῦ τοιούτου τούχου ὑψωθῆναι καὶ ἔτι
πήχεις δύο. μετὰ δὲ τελευτὴν τῆς χωρᾶς Εἰρήνης, εἰ μὲν ἐπὶ διαθήκῃ τελευτᾶ
ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ πορφυρογέννητος, ἵνα παρακέμπη ταῦτα τε τὰ δεσποτικὰ οἰκή-
ματα καὶ λοιπά, εἰς οἷον ἀν αἴροντο τῶν παιδῶν αὐτῆς ἡ ἔγγροναν ἡ προεγγόνων,
εἴτε ἄρρενος, εἴτε θήλεος γένους ἐστίν. εἰ δὲ πρὸ τῆς χωρᾶς Εἰρήνης ἡ μήτηρ
αὐτῆς τὸν τῆδε καταλύσει βίον ἡ καὶ ὑστερον μὲν ἔκεινης, μὴ διάθηται δὲ περὶ¹
τούτου, (ἀδιάφορον γάρ), τότε τὸ δίκαιον τῆς κατοχῆς καὶ νομῆς τῶν ἀναγεγραμ-
μένων οἰκημάτων καὶ λοιπῶν περιελεύσεται εἰς τὸν τῷ χρόνῳ προσήκοντα ἡ τὴν
προσήκουσαν τῶν παιδῶν ἡ ἔγγροναν ἡ προεγγόνων τῆς πορφυρογέννητου χωρᾶς Ἀννης
μετὰ διαστίξεως μέντοι τοιαύτης, ὥστε εἰ μὲν τὸ πρόσωπον, ὡς τὸ τοιούτον ἀρμόσει
δίκαιον, ἐπὶ διαθήκῃ τοῦ βίου τούτου μεθίσταται, ἔχειν ἀδειαν παρακέμπειν τούτα
εἰς οἷον ἀν βούλοιτο τὸν ἐξ αὐτοῦ καταγομένων παιδῶν, ἔγγροναν [τε] καὶ ἐφεζῆς.

εἰ δὲ η̄ τοὺς καταγομένους ἐξ αὐτοῦ οὐκ ἔχοι η̄ μὴ περὶ τούτου διάθηται, τηνικαῦτα πάλιν δραμεῖν τὸ μνημονευθὲν δίκαιον πρὸς τὸν τῷ χρόνῳ προτίχοντα η̄ τὴν προτίχουσαν ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς πορφυρογεννῆτου κυρᾶς Ἀγνῆς καὶ τὴν τοιαύτην διάστιξιν οὖτα μέχρι παντὸς προβαίνειν, ἕχρις ἂν η̄ τῶν ἀπὸ τῆς σειρᾶς τῆς δηλωθείσης πορφυρογεννῆτου διάρκεια περισώζηται. οὐκ εἰς μόνους δὲ τοὺς παῖδας η̄ ἐγγόνους η̄ προεγγόνους αὐτῆς παραπέμψει ἀπὸ διαθήκης τὸ τοιούτον δίκαιον η̄ πορφυρογένυτος, ὡς ἀγνθεν εἴρηται, ἀλλὰ καὶ εἰς μίαν τῶν ἐπὶ τινὶ τούτων νυμφῶν αὐτῆς, η̄ν ἀν βούλοιτο, καὶ καθέξει καὶ αὐτῇ ταῦτα ὥσπερτας, εἶπερ μὴ πρὸς ἔτερον γάμον ἀπίδοι· εἰ γάρ πρὸς τοῦτον ἀποκλίνοι, εὐθὺς ἐκπεσεῖται τοῦ τοιούτου δίκαιου περιελευσομένου πάντως πρὸς τὴν ἐκ τῆς πορφυρογεννῆτου σειράν, διπέρ διείλει γίνεσθαι ἀπαραλλάκτως καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων πασῶν νυμφῶν, αἷς τὸ τοιούτον ἀρμόσσοι δίκαιον ἀπὸ παραπομπῆς τινος τῶν τούτο κτησαμέγων, ὡς ἀγνθεν εἴρηται· οὐ γάρ μόνη τῇ πορφυρογεννῆτᾳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς καταγομένοις ἔξεσται παραπέμπειν τούτο ἀπὸ διαθήκης, εἰ βούλοιντο, εἰς μίαν τῶν ἐπὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς νυμφῶν αὐτῶν, ἐκείνου τῶν διμολογουμένων εἶναι διείλοντος, ὡς εἰ καὶ ἴδικώτερον τοῦ ἀρρενος γένους μνημονεύομεν μόνου, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ συγγνοεῖσθαι τούτῳ διείλει καὶ ὡς καὶ αὐτὸ ἐκφωνούμενον λαργίζεσθαι, δσον ἐπὶ τῷ περὶ τῶν οἰκημάτων τούτων κεφαλαίῳ.

Εἰ δ', (διπέρ ἀπεύχομαι), η̄ συγγένεια ἐπιλείψει, ὡς μηδεμίαν ἐκ τῆς τοῦ γένους τῆς πορφυρογεννῆτου κυρᾶς Ἀγνῆς σειρᾶς περισώζεσθαι, τηνικαῦτα διορίζομαι, τὰ τοιαύτα οἰκήματα εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς γυναικείας ταύτης μονῆς ἀποκαθίστασθαι καὶ τὰ μὲν τῆς ἔξι αὐλῆς οἰκήματα μετασχηματίζεσθαι εἰς ἐνοικιά, καὶ τὴν πρόσοδον τούτων καρποῦσθαι τὴν μονήν, τὰ δὲ τῆς ἔσω αὐλῆς περιελεῖν καὶ τῇ μὲν ὑλῇ γρήσασθαι, καθὼς κύτῃ βουλητόν, τῷ δὲ ἐδάφει εἰς περιβόλια τε καὶ παραδείσους ἐπικερδεῖς, ὡν τὰς προσόδους ἀπάσσας η̄ μονὴ καρπώσεται μετὰ καὶ τῶν λουτρῶν.

Οἱ μέντοι τὴν νομήν τε καὶ οἰκησιν κατὰ καιροὺς ἔχειν διείλοντες ἐν τοῖς δηλωθεῖσιν οἰκήμασιν εὐλαβῶς ἐν αὐτοῖς διέξουσι καὶ περικοπήν τινα τῇ μονῇ τῆς Κεχαριτωμένης τὸ σύνολον οὐκ ἐπάξουσιν· δέξουσι δὲ ἐπ' ἀδείας κτίζειν, ἐνθα βούλονται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν ἐκχωρηθέντων αὐτοῖς οἰκημάτων, καὶ τοσοῦτον ὑψοῦν, ὡστε μὴ κατοπτεύειν τι τῶν ἐν τῇ ἀνδρῷ μονῇ, εἴτε τῇ γυναικείᾳ, ἀλλ' οὐδὲ γυρόθεν τῶν ἀργῶν τοιχῶν τῆς μονῆς η̄ τῶν οἰκημάτων ἐπακουυμβίσουσι τι οἰκημα, ἀλλ' ἐλεύθερα πάντη ἔσονται, καθὼς παρ' ἡμῶν γεγόνασι. ξένοις δὲ προσώποις η̄ δι' ἀπεμπολήσεως η̄ μισθώσεως η̄ ἀνταλλαγῆς η̄ διωρεᾶς η̄ ὑποθήκης η̄ ἐνεχύρου η̄ ἔτέρου οίουδήποτε τρόπου παρ' οὐδενὸς τῶν προσώπων τῶν δριαθέντων ἔχειν τὴν τῶν μνημονευθέντων οἰκημάτων κατοχὴν καὶ νομήν η̄ τούτων χρῆσις

δικασθήσοτε ἐχωρηθήσεται, ἀλλ' οὐδὲ ἀπλῶς ἐνοικίσαι τινὰ ἔτερον ἐν αὐτοῖς συγχωρηθήσεται ὁ τὸ τοιοῦτον κτησάμενος δίκαιον, ἔχων ἵσως ἄλλαχού τὴν οἰκείαν ἀνάπτουσιν· ταῦτα γάρ παντελῶς ἀπείργομεν. εἰ δέ ποτε, (ὅ μὴ γένοιτο), τὸ πρόσωπον τὸ καθ' οἰσνδήτινα καιρὸν τὴν χρῆσιν ἔχων τῶν οἰκημάτων τῆς μονῆς, (ἐκαναληγτέον γάρ καὶ αὖθις τὸν περὶ αὐτῶν λόγον) ἐνοχῇ τινὶ καθυποβληθῆ δημοσιακῇ ή ἴδιωτικῇ ἐξ οἰσνδήτινος τρόπου χρηματικῇ ή ἐγχληματικῇ ή καὶ καθοσιώσει ὑποκεσεῖται, οὐ βούλεται ή βασιλεία μου ἐνοχοποιεῖσθαι τὰ τοιαῦτα οἰκήματα ή τὴν αὐτῶν χρῆσιν, ἀλλὰ μένειν ἐλεύθερα πάσης ἐνοχῆς. καὶ εἰ μὴν χρηματικῇ τίς ἐστιν ή ἐνοχή, κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι αὖθις αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον τὸ τὴν χρῆσιν ἔχον τούτων, καν τί ἀλλη πᾶσα περιουσία τούτου τοῖς χρεώσταις ἵσως κατὰ νόμους ὑπόκειται· αὗτη γάρ η χρῆσις καὶ κατοχὴ τῶν τοιούτων οἰκημάτων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὰ πάντων ὑπερτερεῖν δφειλουσι πάσης χρηματικῆς ἐνοχῆς, ὡς τοιουτοτρόχως παραπεμπύσης ταῦτα τῆς βασιλείας μου πρὸς τοὺς μέλλοντας ταῦτα κατέχειν. ή δὲ ἐγχληματικῇ ἐστιν ή εὐθύνῃ ή καθοσιώσεις καὶ ἐκπίπτειν μέλλοι τῆς τοιαύτης χρήσεως, ἵνα ἐπανέρχηται αὕτη εἰς τὸ καλούμενον μετ' αὐτὸ πρόσωπον κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάστιξιν καὶ διαίρεσιν. ἐπιλειπόντων δὲ τῶν προσώπων ἵσως ἐπανελέύσονται πρὸς τὴν δεσπότιδα μονῆν.

Καν ποτε ἵσως, (διπέρ ἀπέστω), πυρίκαυστα τὰ τοιαῦτα οἰκήματα γένωνται ἐκ μέρους ή ἐξ δλοκλήρου, οὐ βούλεται ή βασιλεία μου σχολάζειν τὴν χρῆσιν, ὡς τῶν οἰκημάτων, ἐν οἷς θεωρεῖται η κατοίκησις, εἰς τὸ μὴ εἶναι χωρησάντων, ἀλλὰ τὸν τηγικαῦτα τὸ δίκαιον τῆς τοιαύτης χρήσεως ἔχοντα κατὰ τὴν ἀνωθεν διατύκωσιν, ἔχειν καὶ πάλιν αὐτὴν καὶ κατέχειν τὰ τοιαῦτα δίκαια, ὡς ἀνωθεν εἴρηται, καὶ χρᾶσθαι τούτοις, ἔχοντα ἀδειαν ἀγοικοδομεῖν οἰκήματα ἐν τοῖς τόποις τῶν καυθέντων, δικοῖα δύναται, τῶν διαστίξεων τῶν περὶ τοῦ παραπέμπεσθαι ταῦτα καὶ περιέρχεσθαι, καθὼς ἀνωθεν σαφέστερον εἴρηται, σώζεσθαι καὶ οὔτως δφειλουσῶν, καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἔχειν καὶ ἐνεργόν. πλὴν οὐκ ἐξέσται τινὶ τούτων ἐκδιδόναι τὸν τόπον πρὸς τινὰ κηγεύσεως χάριν η κτίσεως ἐνοικικῶν, ἀλλὰ πάλιν ἔτερα ἀντ' αὐταῖς οἰκοδομῆσαι, οἷα δύναται, ἐπὶ τῷ καταμένειν ἐν αὐτοῖς, τὸν δὲ τῷ τόπῳ χρησάμενον ἐτέρως παρὰ τὸν παρόντα ἡμῶν δριεμὸν ἐκπίπτειν τούτων διοριζόμεθα καὶ περιέρχεσθαι ταῦτα πρὸς τὸ μετὰ τὸν ἐκπεσόντα η τὴν ἐκπεσοῦσαν καλούμενον πρόσωπον, καθὼς ἀνωτέρω διείληπται.

Πάσας μέντοι τὰς διαληφθείσας¹⁾ ταῦτας διατάγδες τε καὶ διαστίξεις βούλομαι βεβαίας μένειν, μὴ ἔχοντος ἀδειαν τοῦ μέρους τῆς μονῆς καθ' οἰσνδήτινα

¹⁾ Διαλειφθ. C.

τρόπον ἀπεναντίας χωρεῖν τῶν παρὰ τῆς βασιλείας μου διορισθέντων. ἐνταῦθοι· τὴν γάρ προσκύρωσιν τῶν τοιούτων ἀκινήτων δίκαιων πρὸς τὸ τῆς μονῆς μέρος, οὐτω καὶ μετὰ τουτών διαστίξεων ἐποιήσατο καὶ ποιεῖται ἡ βασιλεία μου, καὶ κατὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους διατάσσεται τὴν δεσποτείαν αὐτῶν προσκεκυρωμένην εἶναι τῇ μονῇ, καν ἵσως τὸ μέρος αὐτῆς δίκαια τίνα κέχτηται ἀπό τινων ἐγγράφων ἡ ἀλλαχθεν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις οἰκήμασι καὶ λοιποῖς καὶ πάσῃ αὐτῶν τῇ περιοχῇ, οὐ βούλεται ἡ βασιλεία μου ἄλλο τι γενέσθαι ἐπ' αὐτοῖς παρὰ τὰ ἐνταῦθοι διατεγμένα· τὴν γάρ δλην μονὴν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν συστησαμένη ἡ βασιλεία μου ἐξ οἰκείων πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ δαπανῶν ἀδειῶν ἔχει πάντας διορίσασθαι ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀκινήτοις τὸ δακοῦν αὐτῇ, καὶ βούλεται τὸν αὐτῆς διορισμὸν μένειν ἀναλλοίωτον, καν πειραθεῖεν ἵσως αἱ μονάζουσαι ἄλλο τι ἐπιχειρῆσαι, ἀπρόσδεκτοι ἔσονται παντὶ δικαστηρίῳ καὶ τῆς μονῆς ἐκδιωχθήσονται αἱ πρωταίτιοι ταῖς ἄλλαις τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως.

Κεφ. π'. Περὶ τῶν διφειλουσῶν ἔχειν τὴν ἐφορείαν τῆς μονῆς. Ἐπεὶ δὲ ἀπαραίτητον ἦν καὶ τίνα παρ' ἐμοῦ καταστῆναι, ώστε ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς μονῆς καὶ σπουδάζειν ἐν ἀπασιν ἀπαράθραυστα τηρεῖσθαι τὰ ἐν τῷ τυπικῷ διηγορευμένα, καὶ μέντοι καὶ διωρίσατο ἡ βασιλεία μου ἐν τῷ περὶ τῶν διφειλόντων ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς μονῆς κεφχλαίω τὴν περιπόθητόν μου θυγατέρα καὶ πορφυρογέννητον, κυρὸν Εὐδοχίαν, περιέπειν αὐτὴν καὶ διεκδικεῖν ἀπὸ τῶν πειραμένων ἵσως αὐτῇ ἐπηρεάζειν καὶ σπεύδειν τηρεῖσθαι τῷ ἐν τῷ ἐκτεθέντι παρ' ἐμοῦ τυπικῷ διηγορευμένα ἀπαράθραυστα. ἡ δὲ διὰ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς εἴρηται, τοῦ τῆδε βίου ἐξεδήμησε, διορίζομαι, ἵνα μετὰ τὴν ἐμὴν τοῦ τῆδε βίου μετάστασιν ἔχῃ τὴν ἐφορείαν τῆς μονῆς ἡ ποθεινοτάτη μου πορφυρογέννητος καὶ καισάρισσα, κυρὸς "Αννα, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν αὐτῆς ἔχῃ τὴν ἐφορείαν τῆς τοιαύτης μονῆς ἡ περιπόθητός μου πορφυρογέννητος καὶ θυγάτηρ, κυρὸς Μαρία, ἅμα τῇ περιποθήτῳ μου ἐγγόνῃ, κυρᾶς Εἰρήνη τῇ Δουκαίᾳ, τῇ θυγατρὶ τῆς πορφυρογεννήτου κυρᾶς "Αννης. τούτων δὲ μεθισταμένων τοῦ τῆδε βίου περιέρχεσθαι τὴν τοιαύτην ἐφορείαν εἰς τὴν ἑτέραν θυγατέρα τῆς πορφυρογεννήτου, κυρᾶς "Αννης, ἡ ἐγγόνην ἡ προεγγόνην καὶ ἐφεζῆς, τὰς γάρ ἐξ αὐτῆς θυγατέρας καὶ ἐγγόνας καὶ προεγγόνας καὶ ἐφεζῆς, ἕχρις ἀν ἡ τοῦ θήλεος γένους αὐτῆς σειρὰ περισώζηται, ἐφορᾶν τὴν μονὴν τῆς Κεχαριτωμένης μου θεοτόκου ἡ βασιλεία μου βούλεται τὴν τῷ χρόνῳ μέντοι πάντως τῶν ἀλλων προέχουσαν. τῆς σειρᾶς δὲ τοῦ θήλεος γένους τοῦ ἀπὸ τῆς πολλάκις ῥηθείσης πορφυρογεννήτου, κυρᾶς "Αννης, καταγομένου ἐπιλειπούσης τότε ἡ τῆς μονῆς ταύτης ἀντίληψις περιελεύσεται ἀπὸ τοῦ παρόντος ἐγγράφου τῆς βασιλείας μου διορισμοῦ καὶ εἰς μίαν τῶν ἐπὶ τινὶ

τῶν ἐκ τῆς πορφυρογεννήτου καταγομένων νυμφῶν, ήγουν τὴν τοῦ χρόνῳ πρόηκοντος. καὶ αὗθις ἔσται τοῦτο συντηρούμενον μέχρις ὅν καὶ αἱ ἐπὶ ἄρρεσι νύμφαι ἔχλείπωσι, τούτου φυλαττομένου, τοῦ μὴ τὴν μέλλουσαν τῆς μονῆς ἐφορᾶν μετὰ θάνατον τοῦ οἰκείου συζύγου περιελθεῖν εἰς δεύτερον γάμον. κανὸν φθάσῃ, ίσινς καταστῆναι εἰς ἐφορεῖαν, εἴτα πρὸς δεύτερον ἀποχλ(νη¹) γάμον, εὐθὺς ἐκπεσεῖται καὶ τῆς ἐφορείας καὶ μεταβήσεται αὕτη εἰς τὴν μετ' ἔκεινην καλουμένην, τῆς διαστίξεως ταύτης ἐπὶ πάσαις φυλάττεσθαι ὀφειλούσης. μετὰ μέντοι καὶ ταύτας ἐχλιπεῖν πάσας, πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν ἐπιφανεστέρων τοῦ γένους ἡμῶν, πλὴν οὐχὶ καὶ αὐτὴν τὴν τῷ χρόνῳ τῶν ἀλλων προτίκουσαν, ἀλλ' ἣν ἄρα κατὰ καιροὺς αἱρετίσονται αἱ τοιαύτη μονῆ ἐναπούμεναι μονάζουσαι σὺν τῇ καθηγουμένῃ. καὶ τοῦτο οὕτως συντηρηθήσεται μέχρι παντός, ἀγριές δὲ παρὸν διαρκότητι αἰών.

Ἐν τῇ μονῇ δὲ ἡ τὸ τῆς ἐφορείας δίκαιοιον ἔχουσα οὐπώποτε ἀλλοτε εἰσελεύσεται, εἰ μὴ ὅτε ἡ ἀκολουθία τῆς ἐκκλησίας γίνεται. καὶ ταύτης συντελουμένης εὐθὺς καὶ αὐτὴ ἐξελεύσεται, εἰ μή που ὁμιλία τις πρόκειται ἀναγκαῖα καὶ εἰς σύστασιν τῆς μονῆς συντείνουσα, καὶ τότε μετὰ δύο ἡ καὶ τριῶν γυναικῶν. εἰ δὲ καὶ τινα τῶν ἀρχοντισῶν συγγενῶν ἡμῶν ἡ καὶ ἑτέρων τύχοι εὑρεθῆναι μετ' αὐτῆς, συνεισελεύσεται καὶ αὐτὴ μόνη εἰς τὴν μονήν, ἀνὴρ δὲ οὐδὲ εῖς, διείθετον εἶναι τὸ μοναστήριον παντάπασιν ἀνδράσι, καὶ αὐτοῖς τοῖς εὐγούγοις διοριζόμενοι καὶ κεκλεισμένον διετηνεκῶς. εἰ δέ τινες τῶν ἀρρένων πατέρων ἡμᾶς ἡ ὑποθέσεως ἔνεκεν τῇ μονῇ ἀναγκαῖας θελήσουσιν εἰς τὸ μοναστήριον εἰσελθεῖν, εἰσελεύσονται εἰς τὸ ἔξωνάρθηκον²), ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς τῆς μονῆς ἀντιλαμβανομένης μετὰ καὶ αὐτῆς αὐτοὶ μόνοι, καὶ στάντες ἀγριές συμπληρώσεως τῆς ἀκολουθίας μετὰ [τὴν] συμπληρωσιν³) ταύτης, ἀπελθουσῶν τῶν μοναζευσῶν εἰς τὸ κοιμητήριον αὐτῶν εἰσελεύσονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἕκακειφθείστις μόνης τῆς ἡγεμόνης μετὰ δύο ἡ καὶ τριῶν γηραλεωτέρων μοναζουσῶν εὐλαβῶν, καὶ ὁμιλήσαντες αὐταῖς τὰ προσήκοντα καὶ τῇ Κεχαριτωμένῃ Θεοτόκῳ προσκυνήσαντες ἐξελεύσονται. καὶ τοῦτο δράσουσιν διπαῖς ἡ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου. αἱ μέντοι περιπόθητοί μου θυγατέρες αἱ πορφυρογέννητοι, ἡ τε χωρὶς "Ἄννα καὶ ἡ χωρὶς Μαρία, καὶ ἡ ποθειοτάτη μου ἐγγόνη, χωρὶς Εἰρήνη ἡ Δούκαινα, ἔξουσιν ἀδειαν, ὅπότε καὶ βούλοιντο, ἐν πάσαις ταῖς θείαις συνάξεσιν καὶ ἐν τῷ χαιρῷ τῆς ἑστιάσεως συνεκκλησιάζεσθαι καὶ συγεστιάσθαι ταῖς μοναζούσαις, πλὴν μετὰ δύο γυναικῶν αὐτῶν ἡ τριῶν. ἡ δὲ θύρα ἡ εἰσάγουσα εἰς [τὴν]⁴) τοιαύτην μονὴν ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν δεσποτικῶν οἰκη-

¹) ἀποχλίνει M.

²) εἴσαρ. ut semper M.

³) μετὰ συμπληρώσεως M.

⁴) Suppler.

μάτων ἔσωθεν μὲν κλεισθῆσεται παρὰ τῆς καθηγουμένης, ἔξωθεν δὲ παρὰ τῆς ἀντιλαμβανομένης τῆς μονῆς, πάντων τῶν ἄλλων τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῷ περὶ τῆς ἐφορείας διφειλόντων τηρεῖσθαι ἀναλλοιώτων ἐς ἀεί τ.

Περὶ τοῦ περιορισμοῦ τῆς μονῆς.

Ο διαιρέτης τοῖχος τῆς γυναικείας μονῆς τῆς Κεχαριτωμένης ἀρχεται ἀπὸ τοῦ εἰσοδικοῦ πυλῶνος τῆς μονῆς τοῦ κατέμπροσθεν κειμένου τῆς δημοσίας δδοῦ τῆς ἔχομένης ἀπὸ τῆς ἀγίας Ἀννης τοῦ Δευτέρου, καὶ διέρχεται πρὸς ἀνατολὰς χρατῶν τὴν αὐτὴν δημοσίαν ὁδόν, καὶ ἀπέρχεται ἕχρι τοῦ παρακελλίου τοῦ νοσοκομείου¹⁾ τῆς μονῆς τοῦ κατέναντι τοῦ ἀκρου τοῦ ἡλιακοῦ τῶν δικηγορίων τοῦ δρυδὸς (?) τῆς μονῆς. ἔχει μῆκος πήχεις τεσσαράκοντα δκτώ, διαιρῶν ἀριστερὰ τὰ οἰκήματα τῆς μονῆς, δεξιὰ δὲ τὴν δημοσίαν ὁδόν, ἀπαγκαλίζει μικρόν, χρατῶν πάλιν τὴν αὐτὴν δημοσίαν ὁδόν, καὶ ἀπέργεται ἕχρι τῆς ῥυμίδας τῆς δπισθεν τῶν κελλίων τῆς πατριαρχικῆς γυναικείας μονῆς τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἔχει μῆκος πήχεις πεντήκοντα τρεῖς. διαιρῶν ἀριστερὰ τὰ οἰκήματα τῆς μονῆς, δεξιὰ δὲ τὴν δημοσίαν δδόν, κάμπτει πρὸς ἄρκτον χρατῶν τὴν ῥυμίδα, διαιρῶν δεξιὰ τὸν ναὸν τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἀριστερὰ δὲ τὰ οἰκήματα τῆς μονῆς, ἔχει μῆκος πήχεις δεκαοκτὼ ἥμισυ, κλίνει πρὸς ἀνατολὴν, ἔχει μῆκος πήχεις τρεῖς, νεύει μικρὸν πρὸς ἄρκτον, ἔχει μῆκος πῆχυν μίαν, διέρχεται πάλιν πρὸς ἀνατολὴν μῆκος πήχεις πέντε, πάλιν κάμπτει πρὸς ἀνατολὴν, ἔχει μῆκος πήχεις τέσσαρας ἥμισυ, εἶτα πάλιν κλίνει πρὸς ἀνατολάς, ἔχει μῆκος πήχεις τέσσαρας ἥμισυ, πάλιν κάμπτει πρὸς ἄρκτον διαιρῶν δεξιὰ τὰ οἰκήματα τοῦ ἀγίου Νικολάου, ἀριστερὰ δὲ τὰ οἰκήματα τῆς μονῆς, καὶ ἀπέρχεται ἕχρι τοῦ τοίχου τοῦ ἀνωκάτω οἰκήματος τοῦ βεστιαρίου τῆς βασιλείας μου. ἔχει μῆκος πήχεις δώδεκα. κλίνει μικρὸν πρὸς δύσιν, ἔχει μῆκος πήχεις δύο, διέργεται πάλιν πρὸς ἄρκτον διαιρῶν ἀριστερὰ τὴν ῥυμίδα τὴν ἔμπροσθεν τοῦ ἐργοδοσίου τῆς μονῆς, δεξιὰ δὲ τὰ οἰκήματα τῆς βασιλείας μου, εἰς δὲ τοῖχον ἐπίκειται ὁ διμφαίτος τοῦ βεστιαρίου τῆς βασιλείας μου καὶ ὁ διὰ καρικοξύλου ἡλιακὸς ὁ κατίσον τοῦ ἀσκεποῦς ἡλιακοῦ, ἔχει μῆκος πήχεις εἴκοσι τρεῖς, κάμπτει πρὸς δύσιν διαιρῶν ἀριστερὰ τὴν ῥυμίδα καὶ τὸ ἐργοδόσιον τῆς μονῆς, δεξιὰ δὲ τὰ οἰκήματα τῆς βασιλείας μου, ἔχει μῆκος πήχεις δεκαπέντε, κλίνει πρὸς ἄρκτον, διαιρῶν ἀριστερὰ τὸν ἀνετον τόπον τὸν δπισθεν τοῦ βῆματος τῆς ἐκκλησίας τῆς μονῆς, δεξιὰ δὲ τὰ οἰκήματα τῆς βασιλείας μου, ἔχει μῆκος πήχεις δεκαέξ. πάλιν κάμπτει πρὸς δύσιν διαιρῶν ἀριστερὰ

¹⁾ νοσοκόμου Μ.

τὸ παράπτερον¹⁾ τῆς ἐκκλησίας τῆς μονῆς, δεξιὰ δὲ τὸ τετραχαρικόξυλον τῆς βασιλείας μου, ἔχει μῆκος πήγεις ἐννέα, πάλιν χάμπτει πρὸς ἄρκτον διαιρῶν ἀριστερὰ τὸ εἰκονοστάσιον τῆς βασιλείας μου, δεξιὰ δὲ τὸ τετραχαρικόξυλον, ἔχει μῆκος πήγεις δώδεκα, ἐν ᾧ ἐστι καὶ μονό . . .

Finis deest.

† Τὰ ὑποτελὴ ἀμπέλια τῇ ἀγίᾳ μονῇ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Κεχαριτωμένης περὶ τὸ ἐκτὸς μέρος διακείμενα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς²⁾.

	Μοδίων	Νομίσματα	Κεράτια
† Βασιλείος δὲ Καλογερίτης	γ' παρὰ σ''	—	κγ'
† Χῆρα τῇ Τζιμνογουλίνου	γ'	α'	—
† Χῆρα τῇ Πλυπερίνου	β' σ''	—	κ'
† Δημήτριος Ὁκανώα	ε' ε''	α'	ιη'
† Ἱερεὺς Ὁκανώα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ	γ' σ''	α'	γ'
† Ἀπόστολος ³⁾ δὲ Λιθογνόμων	σ' ι''	α'	ψ'
† Γούνιος δὲ Κένταρχος	ε'	α'	ις'
† Ἰωάννης δὲ Τζιβίτζουλος	γ' γ'' λεπτὰ γ'	α'	β' σ''
† Κώνστας δὲ Γαλώτης	β' δ''	—	ιη'
† Μακάριος δὲ Κουρσάρης	β' η''	—	ιξ'
† Λαμπάδιος ὁ Πανόπλος	δ' ι''	α'	θ'
† Θεωδόρος δὲ Κηπρός	σ'	β'	—

Νομίσματα ἔχει τε κεράτια ἢ οὐδεῖς.

† Η χρυσοτέλεια τῆς μονῆς ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς Κεχαριτωμένης τὰ εἰς τὴν αὐλὴν ἡμῶν.

	Νομίσματα	Κεράτια
† Ὁσπῆτιον τοῦ Σοφιανοῦ μετὰ καὶ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ ⁴⁾	β'	—
† Ὁσπῆτιον τῆς Εὐφημίας πλησίον τοῦ Σοφιανοῦ	—	ιε'
† Ὁσπῆτιον τοῦ Βαρδαλὴ εἴτε τῆς Κουρααμένης	—	ιε'
† Ὁσπῆτιον τῆς Καπασοῦς	α'	—

¹⁾ παράπτερον cod.: M. proposuit emendationem παραπτ. ²⁾ Sequentes tabellae codici insertae in charta papyracea vulgari descriptae, non eadem manū, qua reliquum opus, sed longe recentiore et imperitiore. M. ³⁾ ἀπὸ τῆς M. ⁴⁾ Corr. M. ex αὐτῆς.

	Νομίσματα	Κεράτια
† Ὁσπῆτιον Ἀγγελίνης τῆς παπαδίας	—	β'
† Ὁσπῆτιον τῆς θυγατρὸς αὐτῆς	α'	—
† Ὁσπῆτιον τῆς Σουρουμίνας	—	β'
† Ὁσπῆτιον τοῦ Γαρατζία	—	ιε'
† Ὁσπῆτιον τοῦ Συρόπλου μετὰ τοῦ ἀμπέλου	γ'	—
† Ὁσπῆτιον τοῦ Πελσηάνου	α'	—
† Ὁσπῆτιον τοῦ Βουτζᾶ	α'	—
† Ὁσπῆτιον Θεοδώρας Καθαρῆς τῆς γηροχομιτήσας	—	β'
† Ὁσπῆτιον τοῦ Γερακάρη	—	β'
† Ὁσπῆτιον τῆς Τρουδσόας	α'	γ'
† Ὁσπῆτιον Θωμαΐδος τῆς ἀνατροφῆς τῆς Τζουκένας	—	β'
† Ὁσπῆτιον τοῦ Τζουκί	α'	—
† Ὁσπῆτιον τῆς Χανπουργέας	—	β'
† Ὁσπῆτιον τοῦ Κατακαλοῦ τὸ ἔχει ὁ Μαιτιζούτης	—	ιη'
† Ὁσπῆτιον ἑτερον πλησίον τούτου	—	κα'

Νομίσματα ἔχει ἡ κεράτια γ'

† Ἡ χρυσοτέλεια τῆς μονῆς τῆς θεοτόκου τῆς Κεχαριτωμένης τὰ ἔκτὸς καὶ χρονικά

	Λόγος	Νομίσματα	Κεράτια
† Τὸ μαγκήπιον — νήκυν		κ'	α'
† Ὁσπίτιον ἔχει κολα (sic) τῆς ἀποθύκης — νήκυν		β'	β'
† Ὁσπίτιον ποτὲ τοῦ Σοφιανοῦ — νήκυν		ε'	—
† Ὁσπίτιον τοῦ Τζηγούδη		—	ιε'
† Ὁσπίτιον Ψαθὰ τοῦ Σοφιανοῦ		α'	—
† Ὁσπίτιον τοῦ Λατούρου		α'	—
† Ὁσπίτιον ἐργαστῦρην τοῦ αὐτοῦ }		—	—
† Ὁσπίτιον ἑτερον τοῦ Ταύρου αὐτοῦ		—	β'
† Ὁσπίτιον πλησίον αὐτοῦ — νήκυν		β'	—
† Τῆς Ἀπηδοῦς δοσπίτια δύο		α'	β'
† Ὁσπίτιον τοῦ Μαυραγάνου		—	κα'
† Ὁσπίτιον τοῦ Μαυριάνου }			
† Ἑτερον τοῦ αὐτοῦ δύο }		α'	β'
† Ἡ ἀμπεληγκεία }			

Λόγος
Νομίσματα Κεράτια

† Ὁσπίτιον τοῦ παπᾶ Ζαγάρα	-	α'	θ'
† Ὁσπίτιον τῆς Θωματίς	-	κα'	
† Ὁσπίτιον Μιχαὴλ τοῦ Χαραστία		α'	γ'
† Ὁσπίτιον τοῦ Τριανταφύλου	-		ιβ'
† Ὁσπίτιον τοῦ Μαύρου		α'	-
† Ὁσπίτιον τῆς Μυλονήσας		α'	-
† Ὁσπίτιον τοῦ Χαρατζία	-		ιε'
† Καὶ μοδοπουλίου ἀμπελῶν		α'	ιβ'
† Ιωάννης ὁ Σέρβος μοδοπουλίου ἀμπελῶν		σ'	ιη'

Νομίσματα ν' κεράτια. θ'

Νομίσματα Κεράτια

† Ο Παλαιολόγος ἐξ ἀγοραστας ἀπὸ τῆς Ἀπηδοῦς	α'	ιβ'
† Καὶ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς πυγεῖς	ι'	ιβ'
† Καὶ ἀπὸ τὸ ἔργαστύρην	χ'	-
† Καὶ ἀπὸ τὸν Γαλατῶν	γ'	-

Χρονικά.

† Ἐχη δ παπᾶς ρῶγαν τὸν χρόνον	χ'	-
† Ἐχη καὶ δ ἀμπεληκὸς τὸν χρόνον	μβ'	-
† Ἐχη καὶ η ἐκκλησία ἔξοδον κηρὸν καὶ ἔλαιον	ιβ' .	- ¹⁾

*E codice bibliothecae Parisienis (Cod. reg. Nr. 3019) cum versione latina et notis edidit B. Montfaucon in libro: *Analecta graeca sive varia opuscula graeca hactenus non edita. Ex mscr. codicibus eruerunt, latine verierunt et notis illustrarunt Monachi Benedictini congregationis Sancti Mauri. Tomus primus (unicus). Lutetiae Parisiorum. 1688 p. 136. Confer ejusdem *Palaeographiam graecam p. 299 et notas in fine voluminis.***

¹⁾ Modicam tantum monasterii reddituum partem hic recenseri facile intelliget, quisquis animadvertiset, omnes pecunias hic computatas vix centum nomismata excedere, e quibus tamen 42 soli vinitori in mercedem quotannis solvebantur. M.